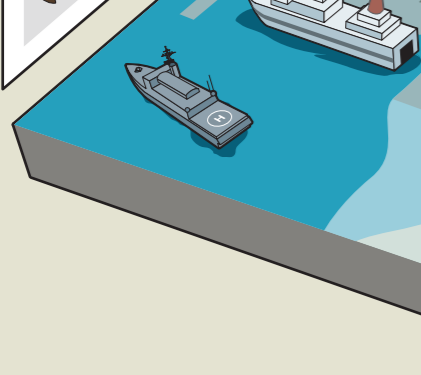
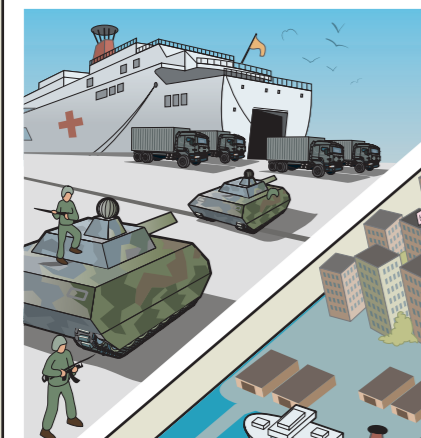

Bakre egen djupzon

Förbanden ska bygga upp det civila samhället. Angrifarna har nu blivit en ockupationsmakt som ansvarar för lag och ordning.

Kraven på strid minskar samtidigt som kraven på soldaternas uppträdande mot civilbefolkningen ökar. Soldaten ska vara mer av en diplomat än en krigare. Han ska gå ur stridsvagnen, ta av hjälm och skyddsväst och vinna människors förtroende. Kontrollen av området syftar inte längre bara till att skydda de egna styrkorna utan här ska det civilmilitära samarbetet byggas. Samhällets infrastruktur ska sättas igång, lag och ordning härska, sjukhusen fungera och löner betalas.

Främre egen djupzon

Motståndsfickor rensas upp och motanfall avvärjs. Här finns tättförbandens reserv och man försöker närma sig civilbefolkningen när striderna ebbat ut.

Kraven på skydd och eldkraft är mindre än i stridszonen. Här finns understödsförband som måste skyddas. En del förband måste dock vara av högsta klass eftersom de är reserv för tåten och ska kunna slå tillbaka motanfall. Man börjar att ta kontroll över territoriet. Attackhelikoptrar används. De var för sårbara i stridszonen.

Illustration: MARTIN EK "eken@eken.nu"

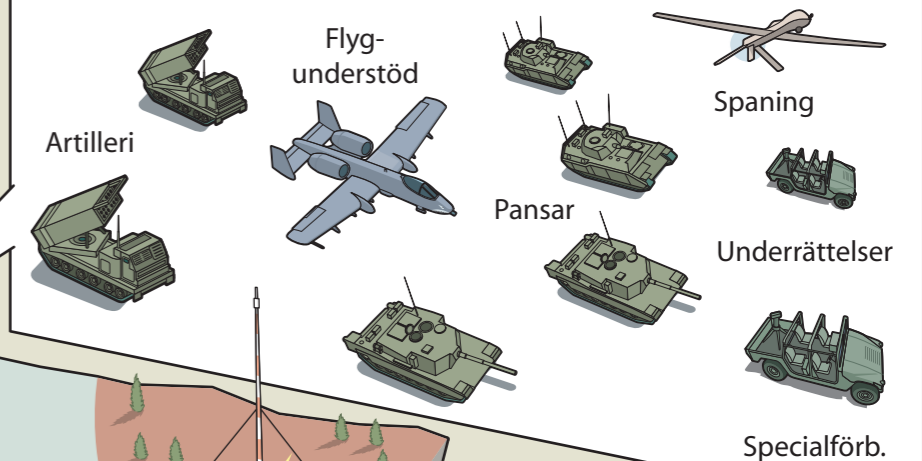
Markoperationens fyra zoner

Krig är inte bara kaos. Markoperationen består av fyra olika faser. De är sammanvävda i tid och rum, men är så olika att den befälhavare som inte inser detta hamnar i svårigheter. En pansarkil understödd av flyg kan snabbt nå motståndarens hjärta och störta en regim. Men för att ta kontroll över ett land, få igång samhället och vinna befolkningens förtroende krävs betydligt större mängder trupp. Och trupperna ska vara av ett annat slag än de som stred i fronten.

Markstridszonen

Tättförbanden ska slå motståndarens stridskrafter. Denna zon flyttas fram tills ett militärt avgörande nåts.

Tyskarnas blixtkrigstaktik som 1940 besegrade Frankrike, då en av världens militära stormakter, på sex veckor upprepades i Irak. Det tog supermakten tre veckor att besegra ett land som inte hade flyg, flotta och knappt någon armé. I tåten går tunga pansarförband som ger bra skydd. Eldkraften kommer från flygunderstöd och artilleri. Eldkraften är stor, tempot högt och kraven på underrättelser och kommunikation höga. Bakom tåten finns reserver som snabbt fyller luckorna så att tempot inte går ned. Den amerikanska pansarkilen stred dygnet runt, något som motståndaren inte behärskade.

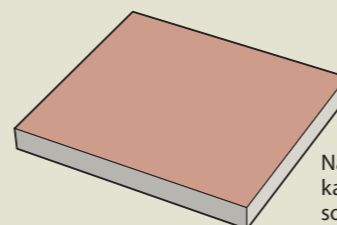
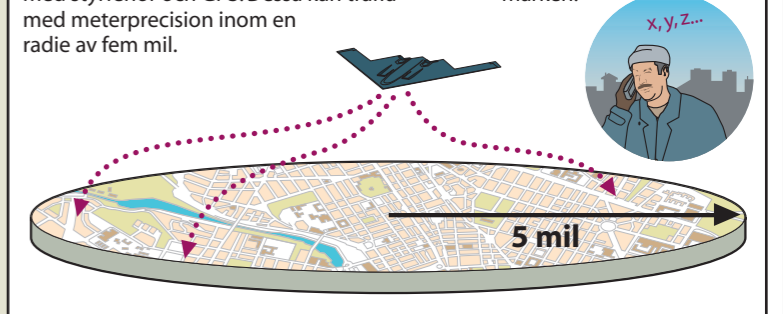
Motståndarens djup

Striden ska påverka motståndarens tyngdpunkt, förmågor, behov och svagheter. Små specialiserade förband slår mot viktiga mål som transporter, ledning, kommunikationer.

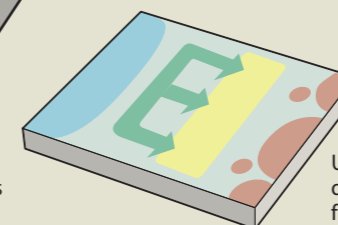
Kombinationen av luftherravälde, precisionsvapen och specialförband som letar mål och pekar ut dessa för flyget åstadkommer stor effekt på kort tid. Specsoldaterna gömmer sig i folkhavet. Med modern teknik kan de bestämma ett måls position och dessutom skicka denna information vidare via nätverket till det vapen som ska användas. Utpekaren kan sedan omedelbart rapportera verkan av insatsen. Motståndaren ska försvagas inför mötet med den anfallande pansartåten.

En B2:a som lägger sig över en stad kan leverera upp till 48 bomber utrustade med styrfenor och GPS. Dessa kan träffa med meterprecision inom en radie av fem mil.

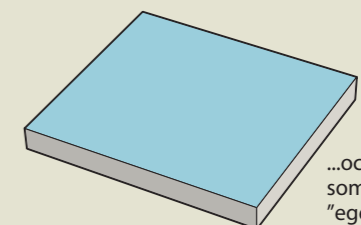
Målets position sänds av en spanare på marken.

När trupperna anländer kan hela området betraktas som motståndarens djup.

Under striden förskjuts de fyra zonerna stegvis framåt...

...och om företaget gått som tänkt är hela ytan "egen bakre djupzon".